

Konkurs na najlepszą „Ciekawostkę informatyczną” – rozstrzygnięty!

Wygrała Weronika Dziewońska z klasy I TIN

Prezentując elementy wydrukowane przestrzennie.

Druk przestrzenny (3D) jest procesem polegającym na wytwarzaniu obiektów na podstawie komputerowych modeli, w trzech wymiarach przestrzennych. Druk trójwymiarowy, pierwotnie był przeznaczony do szybkiego wykonywania prototypów różnych elementów oraz form, w których mogły być one odlane.

Zastosowanie drukarek 3D jest zależne głównie od możliwości sprzętu oraz metod wytwarzania zaprojektowanych elementów. Ważnym aspektem jest także ich kształt oraz pojemność samej drukarki. Metody, w których materiał zawieszony jest w proszku pozwalają na drukowanie znacznie bardziej skomplikowanych elementów, niż np. te w których jest on nanoszony stopniowo.

Drukarki 3D pozwalają na tworzenie głównie drobnych elementów z tworzyw sztucznych, które mogą być elementami zabawek, produktów elektronicznych itp. Jest to doskonałe rozwiązanie w przypadku konieczności stworzenia prototypu przedmiotu, gdzie produkcja formy odlewniczej nie jest opłacalna.

Przemysłowe drukarki 3D mogą korzystać z niemalże każdego rodzaju materiału. Są to zarówno metale, gumy, żywice, a także tworzywa sztuczne, takie jak PLA, ABS, PVA i nylon.

W zastosowaniach domowych i amatorskich, najczęściej wykorzystywane są właśnie one. Stosowanie PLA, ABS, PVA i nylonu zapewnia niskie koszty oraz nie jest tak wymagające jak stosowanie innych materiałów.

Opracowanie tekstu: Weronika Dziewońska

Zdjęcia dzięki uprzejmości: Instytutu Automatyki Wydziału Automatyki Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej wykonane drukarką 3D GENCE.